

" WIE GELOOFT ER AAN SPOKEN "

(WER GLAUBT SCHON AN GEISTER)

KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN

VOOR

4 DAMES – 4 HEREN

DOOR

USCHI SCHILLING

NEDERLANDSE VERTALING

CARL SLOTBOOM

KORTE INHOUD:

Eva Hartman, de partner van Thomas den Hartog, komt er na zijn dodelijk auto ongeluk achter, dat zij acht jaar lang met een Casanova heeft samengewoond. Haar hele privé vermogen heeft zij in zijn bedrijf gestopt, zonder dat dit bij een notaris is vastgelegd. Als zij dan ook nog wordt verdacht een handje te hebben geholpen bij het auto ongeluk en de erfgenamen de deur plat lopen, krijgt Thomas de kans al zijn fouten recht te trekken. Redt hij dit niet binnen acht en veertig uur, dan zal de Hemelpoort voor altijd voor hem gesloten blijven.

ROLVERDELING:

THOMAS DEN HARTOG	Een geestverschijning en vroegere partner van Eva Hartman. Ondanks het feit dat hij is overleden, is het een van zichzelf overtuigende macho. Leeftijd: 30/45 jaar
EVA HARTMAN	Een jonge, attractieve zakenvrouw. Weet precies wat ze wil. Leeftijd: 30/40 jaar
DEBBY	Vriendin van Eva. Ze heeft het hart en haar mond op de juiste plek. Leeftijd: 30/45 jaar
MADAME CELINE	Een energieke waarzegster. Opvallende verschijning, veel sieraden. Leeftijd: 40/65 jaar
WOUTER BOTMAN	Procuratiewaarder bij de firma van Thomas. Schuchtere, conservatieve man. Zeurpiet. Leeftijd: 30/55 jaar
MIKE LEEMBERG	Een energieke, ambitieuze onderzoeker. Leeftijd: 30/55 jaar
WILLEM DEN HARTOG	Oom van Thomas. Vervelende man, die probeert telkens de dienst uit te maken. Leeftijd: 55+ jaar
HILDE DEN HARTOG	De echtgenote van Willem. Zeurderig type. Zit onder de plak bij haar man, maar kan af en toe haar mondje goed roeren. Leeftijd: 55+ jaar
VROUWENSTEM	Vrouwenstem achter het toneel

DECOR:

Woonkamer van Eva en Thomas. Links twee deuren: badkamer en keuken. Rechts de deur naar de slaapkamer. Achter op het toneel is een brede opening, die bereikt wordt via een verhoging van een paar treden. Rechts en links kan worden afgegaan naar de overige vertrekken en naar de buitendeur. In de achterwand openslaande deuren/schuifdeuren naar het balkon.

Een bank, waarop een plaid en een kussen liggen. Een kleine tafel met twee fauteuils. Rechts de open haard, die zo groot moet zijn dat er iemand uit kan kruipen. Misschien een onzichtbare doorgang achter de open haard Op de schoorsteenmantel zilveren

voorwerpen. Een kastje met een bloemenvaas met bloemen en water en een vaas zonder bloemen. Aan de wand hangt een Picasso, die vanaf het balkon goed zichtbaar moet zijn.

SPEELDUUR:

120 minuten

TIJD:

Heden.

NEDERLANDSE VERTALING:

Carl Slotboom

www.carlslotboom.nl

toneelslotboom@quicknet.nl

Abbekerk

Maart 2016

EERSTE BEDRIJF

(Eva en Debby komen op, zij zijn beide in het zwart gekleed. Ze laten zich op een stoel vallen)

- DEBBY** Mijn hemel, ik dacht dat die pastoor nooit ophield met zijn preek.
- EVA** **(Boos)** Debby!
- DEBBY** Maar het hoogtepunt vond ik wel dat hij hem als trouwe, gevoelige, aardige man omschreef. Vanaf dat moment wist ik zeker dat ik op de verkeerde begrafenis was.
- EVA** Als je hem niet uit kon staan, waarom ben je dan mee gegaan?
- DEBBY** Omdat ik me er persoonlijk van wilde overtuigen dat hij ook echt begraven werd en vandaag of morgen niet weer voor onze neus staat.
- EVA** Ach en daarom heb je in plaats van een schepje, maar meteen een hele emmer zand op de kist gegooid.
- DEBBY** Ja, voor de zekerheid.
- EVA** In zijn hart was het geen slechte vent.
- DEBBY** Dan wel héél diep in zijn hart.
- EVA** Ik hield van hem en ik weet zeker dat hij op zijn manier ook van mij heeft gehouden.
- DEBBY** En hoe verklaar je dan dat hij je, in de acht jaar dat jullie hebben samen gewoond, nooit een huwelijksaanzoek heeft gedaan?
- EVA** Hij had belangrijkere dingen aan zijn hoofd.
- DEBBY** **(Voor zichzelf)** Ja, andere vrouwen.
- EVA** Zijn bedrijf kwam nu eenmaal op de eerste plaats.
- DEBBY** Onzin, door jouw privé vermogen en jouw vakkennis is die firma geworden tot wat het nu is.
- EVA** Ik heb hem gesteund, zodat hij zich helemaal op zijn zakenrelaties in het buitenland kon concentreren.
- DEBBY** Ja en omdat hij zogenaamd vlieg angst had, moest er altijd een blonde secretaresse, met de maten negentig-zestig-negentig, hem op zijn reizen begeleiden.
- EVA** Bij zakenreizen neemt men nu eenmaal een secretaresse mee.
- DEBBY** Ook 's nachts in het hotelbed?
- EVA** Wat?
- DEBBY** Je gaat me toch niet vertellen dat die secretaresse op moest passen dat hij niet uit bed viel.
- EVA** Wacht eens even... nu weet ik opeens waarom hij altijd zo moe en uitgeblust van zijn zakenreizen terugkwam.
- DEBBY** Ja, als je buiten de deur je kruit hebt verschoten, blijft er voor thuis niet veel meer over.
- EVA** Maar hoe weet jij dat eigenlijk allemaal?
- DEBBY** Omdat ik hem een paar keer heb betrappt dat hij telefonisch een hotelkamer reserveerde.
- EVA** En telkens een tweepersoonskamer?
- DEBBY** Ja en altijd op naam van Thomas den Hartog en echtgenote.
- EVA** Dat geloof ik niet. Weet je zeker dat je het wel goed hebt gehoord?
- DEBBY** Dat liefde blind maakt dat weet ik, maar dat je er ook nog dom van wordt is nieuw voor me.
- EVA** Ja maar luister nou eens...
- DEBBY** Is je dan niet opgevallen dat op de begrafenis minstens twintig blonde poezen aanwezig waren, die allemaal een rode roos bij zich hadden?
- EVA** Ja, nu je het zegt, je hebt gelijk. Maar er stond ook een vrouw met een cactus in haar hand.
- DEBBY** Klopt, die kende hem waarschijnlijk beter dan die andere vrouwen.
- EVA** Wat een schoft zeg, wat een eikel! Ik draai zijn nek om. Nee, nog beter, ik hang hem op en schiet hem dan dood.

DEBBY Dat zou een probleem kunnen worden.
EVA Waarom?
DEBBY **(Duidt op haar zwarte kleding)** Daarom.
EVA Zelfs dit gunt hij me niet.
DEBBY Je kunt je woede ook koelen op zijn grafsteen. Daar kan hij dan mooi niets tegen doen.
EVA Goed idee. Ik ga voor die steen staan en stel me voor dat die steen die Casanova is en sla hem met een moker aan gruzelementen.
DEBBY Zo heb ik het eigenlijk niet bedoeld.
EVA Hoe dan?
DEBBY Ik dacht eerder aan een originele tekst op de steen.
EVA Zoals?
DEBBY Nou bijvoorbeeld, hij was tot alles in staat, maar diende tot niets. Of deze, hier rust Thomas den Hartog, in het begin was hij een lekker biggetje, toen werd hij een zwijn, wat zou hij nu in de hemel zijn?
EVA Perfect, dat past precies bij hem, dan weet iedereen wat voor schoft daar begraven ligt.
DEBBY Ben blij dat je tevreden bent met mijn suggesties.
EVA Hoe gaan we nu verder?
DEBBY Zoals afgesproken blijf ik de eerste dagen bij je logeren.
EVA Maar dat is toch helemaal niet nodig?
DEBBY Nee, dat is het ook niet, maar ik doe het toch. Bovendien heb ik eergisteren niet voor niets een koffer hierheen gesjouwd en mijn kleding in de kast van de logeerkamer gehangen.
EVA Ik moet eerst mijn financiën maar eens op een rijtje krijgen. Er komen veel onkosten op me af.
DEBBY Thomas had toch zeker wel een testament.
EVA Niet bij de notaris, voor zover ik weet.
DEBBY Maar Eva, je hebt je hele privé vermogen in zijn firma gestoken.
EVA Ja, daarvoor zouden we aanstaande dinsdag naar de notaris. Ik wilde dat zwart op wit hebben.
DEBBY Nou, die afspraak kun je dus afzeggen.
EVA Ja, daar lijkt het wel op.
DEBBY Heb je hier in huis of op zijn kantoor bij de firma al naar een testament gezocht?
EVA Nee, daar stond mijn hoofd niet naar.
DEBBY Dan wordt dat de hoogste tijd. Zoals ik zijn oom Willem ken, vliegt die reeds als een aasgier om het huis, met in zijn kielzog zijn schaduw, tante Hilde.
EVA Nu overdrijf je, zo harteloos zijn die twee nu ook weer niet.
DEBBY Daar zou ik geen gif op durven nemen. Je kent toch het gezegde: praten jullie nog met elkaar, of is de erfenis al verdeeld? **(Er wordt gebeld)** Als je het over de duivel hebt.
EVA Denk je dat ze dat zullen zijn?
DEBBY Ik weet het wel zeker.
EVA En wat zeg ik als ze over een testament beginnen?
DEBBY Heel eenvoudig, je doet net of je gek bent. **(Gaat af. Achter het toneel)** Komt u binnen, we hadden u al verwacht.
WILLEM **(Achter het toneel)** Meent u dat nou? **(Debby komt op, gevolgd door Willem en Hilde, die in het zwart zijn gekleed en beiden een koffer bij zich hebben. Willem geeft Eva een hand)** Ja, zo snel kan het allemaal gaan.
HILDE **(Kijkt om zich heen. Wijst enthousiast naar het schilderij)** Kijk Willem... een echte Picasso.
WILLEM **(Streng)** Hilde!

HILDE (Gaat naar Eva en geeft haar een hand) Och och, die arme jongen. En uitgerekend met zijn nieuwe Porsche. Als die niet total loss was geweest, hadden we daar nog een hoop centen voor kunnen krijgen.

WILLEM Hilde!

HILDE Dat waren jouw woorden Willem.

WILLEM Ga zitten en houd alsjeblieft je mond dicht. **(Duwt Hilde op een stoel)**

DEBBY **(Tegen Eva)** Hoogste tijd dat we gaan zoeken naar een testament.

EVA Die indruk krijg ik ook.

DEBBY Mooi zo.

EVA Begin jij maar, dan houd ik die twee bezig.

DEBBY Ik haal alles overhoop. **(Beiden lachen en Debby gaat af)**

EVA Kan ik jullie iets te drinken aanbieden?

HILDE Een koud biertje zou er wel ingaan.

WILLEM Nee, wij hoeven niets.

HILDE **(Beledigd)** Dan niet.

EVA Mag ik vragen wat de reden van jullie bezoek is?

WILLEM Nou ja, ik ben tenslotte het enige nog levende familielid van Thomas.

EVA Wat wil je daar mee zeggen?

HILDE Dat wij alles erven.

EVA **(Sarcastisch)** Werkelijk?

HILDE Nu dit dus duidelijk is, begin ik meteen maar de waardevolle spullen in zekerheid te brengen. **(Doet haar koffer open en begint van alles in de koffer te pakken)**

EVA Wil je daar onmiddellijk mee ophouden!

HILDE Willem?

WILLEM Ga door Hilde. **(Hilde pakt weer in)**

EVA **(Tegen Willem)** Hoe kom je er bij dat jij de enige erfgenaam bent?

WILLEM Heeft Thomas een testament bij de notaris op laten maken?

EVA Nee, dat heeft hij niet. Maar jou kennende weet jij dit net zo goed als ik.

WILLEM Tja... wettelijk gezien ben ik dus de enige erfgenaam.

HILDE En ik.

WILLEM Dat had je gedacht.

EVA Dit alles wil nog lang niet zeggen dat er niet ergens een testament is.

WILLEM Heb je er een gevonden dan?

EVA Ik heb nog geen tijd gehad te zoeken.

HILDE **(Houdt een beeldje omhoog)** Kijk toch eens Willem, wat schattig.

WILLEM Houd je mond en pak in.

EVA **(Begint alles weer uit te pakken)** Zolang er nog niets zeker is, blijft alles hier. **(Hilde pakt weer in. Roept)** Debby!

DEBBY **(Komt op)** Hier ben ik. **(Ziet dat Hilde koffer inpakt en wil haar een voorwerp uit haar handen rukken)** Dat had je gedacht.

HILDE **(Houdt het voorwerp stevig vast)** Willem! **(Willem wil Debby wegtrekken, maar die bijt Hilde in haar hand, die daarop het voorwerp loslaat. Laat haar hand aan Willem zien)** Niet te geloven, die draak heeft me in mijn hand gebeten. Als ik de gekke koeienziekte maar niet krijg.

DEBBY De gekke koeienziekte tast de hersenen aan, dus jij hoeft je geen zorgen te maken.

HILDE Heb je dat gehoord Willem?

WILLEM Kun je niet eens een keer in plaats van lippenstift secondelijm gebruiken?

HILDE Hoe bedoel je Willem?

EVA Zo en nu onmiddellijk oprassen anders bel ik de politie.

WILLEM En wat ga je ze dan vertellen?

EVA Dat hier plunderaars aan het werk zijn.

WILLEM Plunderaars? Ik lach me kapot.

DEBBY Ga je gang, opgeruimd staat netjes.

EVA Zo lang de juridische situatie nog niet geregeld is, hebben jullie hier niets te zoeken.

DEBBY Zo is het!

EVA En nu wegwezen!

WILLEM Zoals je wilt, maar we komen terug, dat beloof ik je! Hilde!

HILDE Ja Willem?

WILLEM Hilde, wij gaan.

HILDE Moment nog. **(Stopt nog iets in haar koffer en sluit deze snel af)** Willem, we kunnen. **(Wil afgaan)**

DEBBY **(Pakt de koffer af)** Die koffer blijft hier.

HILDE Willem, die draak heeft mijn koffer afgepakt.

WILLEM **(Trekt Hilde mee naar de uitgang)** Die koffer halen we later wel op.

HILDE En wat doen we met die Picasso?

WILLEM Die ook natuurlijk. Zo en nu naar buiten.

HILDE Als je doorgaat zo onhebbelijk tegen me te doen, dan kan het zijn dat ik op een mooie dag bij je weg ga.

WILLEM **(Loopt naar het balkon)** Wat let je Hilde, het is vandaag een hele mooie dag.

HILDE Willem!

WILLEM Ophouden met je geneuzel, meekomen! **(Trekt Hilde mee. Samen af)**

DEBBY Nou, heb ik gelijk gehad, ja of nee?

EVA Je hebt gelijk gehad, tevreden?

DEBBY Nee, eerlijk gezegd niet. Ik had in dit geval liever ongelijk gehad. Zo en nu ga ik verder met mijn zoektocht.

EVA Wat denk je, zou Thomas een testament hebben gemaakt?

DEBBY Stel je voor, je bent een krolse kater en je hebt veel blonde poezen om je heen. Zou jij je dan druk maken om die ene poes?

EVA Wat wil je daar precies mee zeggen?

DEBBY Dat ik nog nooit heb gehoord dat een man in een dergelijke situatie met het bovenste deel van zijn lichaam heeft nagedacht.

EVA Met andere woorden, er is waarschijnlijk geen testament.

DEBBY Dat zou kunnen.

EVA En waarom wil je dan verder zoeken?

DEBBY Omdat ik niet zo snel opgeef en dat zou jij ook moeten doen. **(Debby af)**

EVA Hoe kon ik jarenlang zo dom zijn? Thomas den Hartog, ik hoop dat het lekker warm is in de hel! **(Kijkt naar haar kleding)** Zo en nu eerst maar eens wat vrolijks aantrekken, mijn rouwperiode is voorbij. **(Gaat naar de slaapkamer. Er wordt een ladder tegen het balkon aangezet)**

HILDE **(Achter het toneel)** Kunnen we niet beter wachten tot ze weg zijn?

WILLEM **(Achter het toneel)** Onzin, dat kan nog ik weet niet hoe lang duren.

HILDE **(Achter het toneel)** Maar...

WILLEM **(Achter het toneel)** Klim naar boven en kijk of de balkondeur open is.

HILDE **(Achter het toneel)** Waarom ik?

WILLEM **(Achter het toneel)** Omdat ik het zeg.

HILDE **(Achter het toneel)** Zoals je wilt Willem. Maar kijk me niet onder mijn rok als ik naar boven klauter.

WILLEM **(Achter het toneel)** Geloof me Hilde, ik kan me beheersen.

HILDE **(Kort daarna komt het hoofd van Hilde boven het balkon uit)** Ja, de deur is open.

WILLEM **(Achter het toneel)** Dan hebben we geluk.

HILDE Mooi, dan kunnen we eindelijk naar huis. **(Wil weer naar beneden)**

WILLEM **(Achter het toneel)** Blijf waar je bent Hilde.

HILDE Waarom?

WILLEM **(Achter het toneel)** Vraag niet zo veel, kijk liever of die koffers er nog staan.

HILDE Ja, die staan er nog.

WILLEM **(Achter het toneel)** En waar zijn Eva en die krijsende kip?

HILDE Die zie ik niet.

WILLEM **(Achter het toneel)** Dan klim je nu over de balustrade, je pakt die koffers en die Picasso.

HILDE Ben je niet goed bij je hoofd? Ik heb geen zin om mijn botten te breken.

WILLEM **(Achter het toneel)** Dan heb je pech gehad.

HILDE Wat zeg je?

WILLEM **(Achter het toneel)** Dat je op moet schieten.

HILDE Jij hebt makkelijk praten. **(Probeert uiterst oncharmant over de balustrade te klimmen)** Het lukt niet Willem.

WILLEM **(Achter het toneel)** Hou op met je gejammer. **(De arm van Willem verschijnt boven het balkon uit en hij duwt Hilde naar boven)** Verdorie, om jou in beweging te krijgen heb je een heftruck nodig.

HILDE Vroeger was je gek op mijn extra pondjes.

WILLEM **(Achter het toneel)** Toen waren het nog pondjes, inmiddels zijn het kilo's.

HILDE Je bent en blijft een eikel. **(Klautert over de balustrade)**

WILLEM **(Zijn hoofd komt te voorschijn)** Daar kan ik mee leven. Zo en nu geef je me eerst die Picasso aan. **(Hilde krijgt de Picasso niet van de wand)** Wat ben je nou aan het doen? Gewoon van de wand nemen.

HILDE **(Nerveus)** Dat lukt niet.

WILLEM Hoe is het mogelijk dat een mens zo dom kan zijn.

HILDE Als je denkt dat je het beter kunt, doe het dan zelf. **(Willem probeert over de balustrade te klimmen, blijft echter halverwege hangen)**

WILLEM Misschien zit je buik in de weg.

WILLEM **(Geirriteerd)** Haha... wat zijn we grappig. **(Het lukt hem uiteindelijk. Hij gaat naar de Picasso. Intussen verschijnt het hoofd van Mike boven het balkon)** Zo en nu zal ik je even laten zien hoe je zo iets doet. **(Willem wil de Picasso pakken)**

MIKE Kan ik u misschien helpen? **(Willem en Hilde schrikken. Ze zien Mike echter niet)**

HILDE Oh mijn hemel, hij is terug gekomen.

WILLEM Wie is terug gekomen?

HILDE **(Mysterieus)** Thomas.

WILLEM Klets toch geen onzin, die bekijkt al lang de grassprietjes van onderen. **(Ziet Mike)** Wat doet u daar?

MIKE Ik wilde u eigenlijk hetzelfde vragen. **(Mike komt binnen)**

HILDE **(Begint aan Willem te trekken)** Kom Willem, laten we gaan.

WILLEM Mag ik vragen wie u bent?

HILDE Ik denk dat ik dat niet wil weten. Kom Willem, laten we nu gaan.

MIKE Mijn naam is Mike Leemberg.

HILDE Kom nou toch Willem.

MIKE En wie bent u?

WILLEM Wat een brutaliteit. Komt hier doodleuk via een ladder in huis en wil ons dan vragen stellen.

MIKE Ik krijg de indruk dat ik niet de enige ben die voor deze weg heeft gekozen.

HILDE Daar heeft hij een punt Willem.

WILLEM Hou op met je geneuzel.

HILDE **(Verdraait haar ogen)** Zoals je wilt Willem.

WILLEM In tegenstelling tot u, hebben wij het recht om hier te zijn.

HILDE Ben je daar zeker van Willem? **(Willem kijkt Hilde kwaad aan)** Sorry, ik dacht even hardop.

MIKE Nou, vertelt u dan maar even met welk recht u hier bent.

WILLEM Ja zeg, dat moet er nog bij komen. Ik bel nu de politie en laat u arresteren. **(Pakt zijn mobiele telefoon)**

HILDE En hoe wil je de politie dan onze aanwezigheid hier verklaren Willem?

WILLEM **(Licht schaapectig)** Klopt. **(Tegen Mike)** Weet u wat, ik heb vandaag een zonnige dag, we vergeten dit hier allemaal. U klimt weer naar beneden en wij vertrekken. **(Pakt de koffers)**

HILDE Godzijdank.

MIKE Dat is erg aardig van u.

WILLEM Ik ben de beroerdste niet.

HILDE Oja? Sinds wanneer dan?

WILLEM Kom Hilde, we gaan.

MIKE Moment niet zo snel.

WILLEM Wat is nu nog het probleem?

MIKE Ik had toch nog een paar korte vragen.

HILDE Daar hebben we het gedonder.

WILLEM Waarom?

MIKE Nieuwsgierigheid hoort nu eenmaal bij mijn beroep.

HILDE Dan bent u zeker van de belasting, die willen ook altijd van alles weten.

MIKE Nee, van de politie.

WILLEM Dat kan iedereen wel zeggen.

MIKE **(Pakt zijn legitimatie uit zijn zak)** Alstublieft, overtuigt u zich.

WILLEM **(Leest)** Mike Leemberg, recherche. **(Bekijkt Mike van teen tot top)** Verbazingwekkend wat voor figuren er tegenwoordig bij de politie werken.

HILDE Die is beslist door Eva op ons af gestuurd.

WILLEM Je zou dit keer wel eens gelijk kunnen hebben.

MIKE **(Pakt een notitieboekje en een pen uit zijn zak)** Zo en nu zou ik graag uw gegevens opnemen. Kunt u zich legitimeren?

WILLEM Hou toch op met die flauwekul. We weten dat Eva u gestuurd heeft.

HILDE U hoeft niet te denken dat wij zo stom zijn, zoals we er uit zien. Ja toch Willem?

WILLEM Kom Hilde, wij hebben hier niets meer te zoeken.

HILDE **(Pakt een koffer)** Je hebt gelijk Willem.

WILLEM **(Pakt de koffer af)** Laat die koffer staan mens, die halen we later op.

HILDE Betekent dit dat we weer via het balkon moeten?

WILLEM Stel toch niet altijd van die stomme vragen. **(Mike loopt naar het balkon en kijkt naar beneden. Willem ziet dat Mike niet kijkt)** Kom op... snel weg. **(Willem en Hilde snel af)**

MIKE **(Mike komt weer terug)** Hé, de vogels zijn gevlogen. Stomme zet van mij om ze niet in de gaten te houden. **(Licht)** Nou ja, ik kom er nog wel achter wat die twee hier te zoeken hadden. **(Stopt zijn notitieboekje en pen weer in zijn zak)**

EVA **(Komt op, is inmiddels omgekleed)** Oh... sorry, ik heb de deurbel niet gehoord.

MIKE Mag ik me even voorstellen? Mijn naam is Mike, Mike Leemberg. U bent mevrouw Hartman?

EVA Ja, dat ben ik, Eva Hartman. Maar gaat u toch zitten.

MIKE **(Gaat zitten)** Dank u.

EVA Kan ik u iets aanbieden?

MIKE Nee, dank u.

EVA Waar is Debby eigenlijk gebleven?

MIKE Debby?

EVA Ja, die de deur voor u open heeft gedaan. Of gaat u me vertellen dat u door het raam naar binnen bent gevlogen?

MIKE Ik geloof dat ik u een verklaring schuldig ben.

EVA Een verklaring?

MIKE Ik wilde juist op de deurbel drukken, toen ik twee oudere personen met behulp van een ladder over het balkon zag klauteren.

EVA **(Geschrokken)** Pardon?!

MIKE En omdat ik wilde weten wat dat te betekenen had, ben ik ook de ladder op geklommen.

EVA (Gaat naar het balkon en ziet de ladder) Nou ja zeg! Noch Debby, noch ik hebben hier iets van gemerkt.

MIKE Ze zijn er als hazen vandoor gegaan.

EVA Als het inbrekers waren die voor de beide koffers en de Picasso kwamen, dan weet ik wel wie het zijn.

MIKE Ik ben heel benieuwd.

EVA Willem en Hilde den Hartog. Willem is het enige nog levende familielid van mijn overleden partner, Thomas den Hartog en aangezien er tot op heden geen testament gevonden is...

MIKE Denken zij recht te hebben op de erfenis.

EVA Ja, daar ziet het wel naar uit.

MIKE (Pakt zijn notitieboekje en pen en begint te schrijven) Interessant.

EVA Maar wat komt u hier eigenlijk doen?

MIKE Dat is een pijnlijke aangelegenheid.

EVA Vanaf vandaag kijk ik nergens meer van op, dus steek van wal.

MIKE Het gaat over uw overleden partner, Thomas den Hartog. Meneer den Hartog is bij een auto ongeluk om het leven gekomen.

EVA Dat klopt.

MIKE Helaas zijn ons bij het ongeluk een aantal dingen opgevallen, zodat wij de auto waarin uw partner zat, nog eens grondig hebben onderzocht. Daarbij hebben we vastgesteld dat er met de remleiding geknoeid was.

EVA (Schrikt) Met de remleiding? Wat betekent dat?

MIKE Dat het geen ongeluk was. Ik ben rechercheur van politie en onderzoek deze zaak.

EVA En nu verdenkt u mij dat ik mijn partner om zeep heb geholpen.

MIKE Dat heb ik niet gezegd. Wij moeten echter iedereen die in aanmerking zou kunnen komen verhoren.

EVA (Opgewonden, roept) Debby!

MIKE Blijft u vooral rustig.

EVA Nee, ik wil niet rustig blijven. (Roept) Debby!!!

DEBBY (Komt op, is inmiddels omgekleed. Heeft een breekijzer bij zich, waarmee ze gevaarlijk zwaait. Verder heeft ze een aantal tanga's in haar hand) Waar zijn die twee oude dieven?!

EVA Dank zij meneer Leemberg zijn ze verdwenen.

DEBBY (Zwaait met het breekijzer) Jammer, ik was juist in de stemming.

EVA Debby, dit is meneer Leemberg, hij is rechercheur en hij verdenkt mij er van dat ik met de remleidingen van Thomas zijn auto heb geknoeid.

DEBBY (Verstopt het breekijzer achter haar rug) Wat? Eva?

MIKE Ik verdenk nog helemaal niemand, ik heb alleen gezegd dat er met die remleiding is geknoeid. Mijn naam is Mike Leemberg (Laat zijn legitimatie zien) en u bent?

DEBBY Debby.

MIKE Debby en verder?

DEBBY Debby Kok. (Mike schrijft) Iemand heeft dus een handje geholpen hem naar de andere wereld te krijgen. Dat verbaast me niets. Was die kapotte remleiding de oorzaak van het ongeluk?

MIKE Naar alle waarschijnlijkheid wel.

DEBBY Dan kunt u Eva als verdachte doorstrepen.

MIKE En waarom als ik vragen mag?

DEBBY Omdat Eva net zo veel verstand van auto's heeft als een koe van dansen.

EVA Niet overdrijven Debby.

DEBBY Dat doe ik ook niet. U zou eens met haar mee moeten rijden. Het is al een wonder als ze de schakelaar voor de richtingaanwijzer kan vinden. Ze rijdt standaard met aangetrokken handrem weg en als ze motorolie bij moet vullen, giet ze dat in het bakje voor de ruitenwissersproeier. En zo iemand verdenkt u er van een remleiding gemanipuleerd te hebben? Vergeet het. Ze weet niet eens dat een auto zo iets als een remleiding heeft.

MIKE Het is niet gezegd dat ze het zelf heeft gedaan en bovendien verdenk ik nog helemaal niemand. We zijn net met ons onderzoek gestart.

DEBBY In mijn dromen heb ik hem, ik weet niet hoe vaak, zijn strot dichtgeknepen, maar dat is niet strafbaar, toch?

MIKE **(Lacht)** Nee, gelukkig niet.

EVA **(Kijkt naar Debby)** Wat heb je daar eigenlijk in je hand? Zijn dat mijn tanga's?

DEBBY Nee, met een tanga van jou kun je een hele auto poetsen, **(Houdt de tanga's omhoog)** met deze tanga's niet eens de spaak van een fiets.

EVA Waar heb je die gevonden?

DEBBY In de la van Thomas zijn bureau.

EVA Daarom zat dat ding altijd op slot.

DEBBY **(Houdt het breekijzer omhoog)** Nu niet meer.

MIKE Doet u dat altijd zo?

DEBBY Alleen als het niet anders gaat.

MIKE Goed dat ik het weet.

DEBBY **(Houdt een tanga omhoog)** En dit hier bewijst dat Thomas den Hartog een jager en verzamelaar was. Dit hier zijn de jachttrofeeën. Maar het mooiste komt nog. **(Gaat naar Mike en laat de tanga's zien)** Kijk meneer de politieagent...

MIKE Rechercheur.

DEBBY Voor mijn part... rechercheur dan. Maar kijk eens, aan elke tanga hangt een kaartje.

EVA Wat staat er op die kaartjes?

DEBBY De naam van de eigenaresse en hoe en waar hij haar te pakken heeft genomen. Er staat zelfs hun voorliefde op.

EVA Niet te geloven. **(Pakt een tanga en leest het kaartje)** Marion, vier maart 2016 in het park. Voorkeur: lak en leer en dan een telefoonnummer. En mij heeft hij altijd wijsgemaakt dat hij een leerallergie had!

MIKE Het lijkt er op dat hij het met de huwelijkstrouw niet zo serieus heeft genomen.

DEBBY Bij hem vergeleken was Casanova een heilige.

EVA Bovendien waren we niet getrouwd, we woonden al acht jaar samen.

DEBBY Agent, kan het...

MIKE **(Onderbreekt Debby)** Rechercheur.

DEBBY Ja, dat zeg ik. Maar kan het zijn dat een van deze vrouwen een handje geholpen heeft door bijvoorbeeld aan de remleiding te knoeien?

MIKE Dat zal ik moeten onderzoeken. **(Staat op en pakt de tanga's, wat hem zichtbaar pijnlijk is)**

DEBBY Wacht, ik geeft u een plastic tasje. **(Gaat naar de keuken en komt met een plastic tas terug)** Doe ze hier maar in. U wilt beslist niet dat uw collega's u op straat tegenkomen met een dozijn tanga's onder uw arm.

MIKE **(Doet de tanga's in de plastic tas)** Nee, dat eh... **(Kijkt op zijn horloge. Sullig)** Gôh... al zo laat. Ik moet opschieten, anders mis ik de bus.

DEBBY U heeft geen auto?

MIKE Die staat voor onderhoud bij de garage.

EVA Kan ik u ergens afzetten?

MIKE Na alles wat ik zojuist over uw rijkunst heb gehoord? Nee, dank u wel. Tot ziens. **(Gaat snel af)**

DEBBY Ja, tot ziens. **(Voor zichzelf)** Ik hoop niet zo snel.

EVA Daar zaten we nog op te wachten... de politie. Als ik pech heb kom ik nog door die eikel in de bajes terecht. **(Er wordt gebeld)** Oh nee, ik ben vandaag voor niemand meer te spreken. **(Gaat naar de slaapkamer. Er wordt weer gebeld)**

DEBBY Ja ja, er is toch geen brand zeker?! **(Gaat in de richting van de deur. Bedenkt zich en pakt het breekijzer)** Je kunt niet weten. **(Gaat af. Achter het toneel)** Ach... jij bent het.

CELINE **(Achter het toneel)** Ja hoogstpersoonlijk in eigen persoon. **(Komt op, heeft een grote tas bij zich)**

DEBBY Ben je met de auto, met de fiets op gewoon op je bezem?

CELINE Hoe vaak moet ik het je nog zeggen? Ik ben waarzegster, helderziende en medium en geen heks uit het enge sprookjesbos. **(Kijkt om zich heen)** Zo en vertel me nu maar eens waar Eva is.

DEBBY Eva is...

CELINE **(Onderbreekt Debby)** Nee, niets zeggen. **(Brengt teatraal haar handen naar haar slapen en lijkt zich enorm te concentreren)** Ik voel aan mijn vibraties in mijn elementair onderbewustzijn waar ze zich bevindt.

DEBBY **(Sarcastisch)** Het is niet waar.

CELINE Ja hoor, heel duidelijk. Ze is hier. **(Doet de keukendeur open. Ziet dat Eva daar niet is)** Oh...

DEBBY Ik ben bang dat je elementair bewustzijn niet helemaal op orde is.

CELINE Dat kan een keer gebeuren.

DEBBY En met deze flauwekul verdien jij je geld?

CELINE Ja natuurlijk.

DEBBY Eigenlijk doe je hetzelfde als een politicus.

CELINE Hoe bedoel je?

DEBBY Nou voor de verkiezingen doen ze allerlei voorspellingen, die dan na de verkiezingen niet uitkomen.

CELINE Als je niet ophoudt om je zo laagdunkend over mijn kwaliteiten uit te laten, garandeer ik je dat je deze dag niet zult overleven en dit is een voorspelling die honderd procent uit gaat komen, dat kan ik je verzekeren.

DEBBY Dat zou dan de eerste voorspelling zijn die uitkomt.

CELINE Genoeg geleuterd, zeg me nu eindelijk eens waar Eva is.

DEBBY **(Wijst naar de slaapkamerdeur)** Daar.

CELINE Dank je wel. Grote meid.

DEBBY Maar ze wil niet... **(Celine gaat naar de slaapkamer)** Niet gestoord worden dus.

CELINE **(Achter het toneel)** Hallo Eva, ik wist dat je hier zou zijn.

EVA **(Achter het toneel)** Oh nee Celine, jij ontbrak nog aan mijn geluk.

CELINE **(Achter het toneel)** Ik laat mijn goede vriendin op een dag als deze toch niet in de steek.

EVA **(Achter het toneel. Roept)** Debby!

DEBBY Oh, dat klinkt niet best. Het lijkt me het beste dat ik me maar even onzichtbaar maak. **(Wil er vandoor gaan. Eva en Celine komen op)**

EVA Debby!

DEBBY Ja? **(Celine gaat zitten)**

EVA **(Fluistert tegen Debby, met een blik naar Celine)** Waarom heb je haar binnen gelaten?

DEBBY Probeer maar eens een sneltrein in volle vaart te stoppen. **(Houdt het breekijzer omhoog)** Als je er niets op tegen hebt, ga ik verder met mijn zoektocht.

EVA Wat mij betreft. **(Debby af)**

CELINE Zo, hoe gaat het met je?

EVA Hoe zou jij je voelen als je op de dag van de begrafenis van je partner, er achter komt dat hij het meest gebruikte trainingsapparaat van de stad was.

CELINE Wist je dat dan niet?

EVA **(Geïrriteerd)** Nee, dat wist ik niet. Maar ik krijg de indruk dat ik zo ongeveer de enige ben die het niet geweten heeft.

CELINE Dat zou kunnen zijn.

EVA Een leuke vriendin ben jij. Waarom heb je me dat nooit gezegd?

CELINE Ik dacht dat je het wel wist.

EVA Zou je me dan willen zeggen, waarom hij er naast al die vriendinnen een vaste relatie op na hield?

CELINE Ik denk dat jij een soort rustfase tussen zijn affaires was.

EVA God, wat een eer! Ik was een rustfase. En als het een beetje tegenzit, moet ik vanwege die zak ook nog achter de tralies. Er schijnt aan de remleiding van zijn auto geknoeid te zijn.

CELINE Dat kan niet waar zijn! Betekent dit dat men jou verdenkt dit gedaan te hebben. Dat had ik nou nooit achter je gezocht.

EVA Praat geen onzin.

CELINE Ik zou het trouwens wel begrijpen.

EVA Een paar minuten geleden is ene rechercheur Leemberg van politie mij komen vertellen dat het geen normaal ongeluk is geweest.

CELINE Misschien was het een jaloeerse echtgenoot.

EVA Ik heb een idee. Kun jij met jouw helderziende gaven uitzoeken wie de dader is?

CELINE Hoe stel je je dat voor, zo eenvoudig is dat niet.

EVA **(Sarcastisch)** Ach... zo ver reiken je magische krachten niet?

CELINE Ik zou er misschien wel achter kunnen komen, maar dan moet ik zwaarder geschut inzetten.

EVA Zoals?

CELINE Een séance.

EVA Een wat?

CELINE Een séance. We kunnen proberen tijdens een séance Thomas op te roepen. Misschien dat hij ons kan zeggen wie de dader...

EVA Het kan ook een vrouw zijn natuurlijk.

CELINE Natuurlijk, dat is ook nog mogelijk.

EVA Dan kom ik er misschien meteen achter waar hij zijn testament verstopt heeft. En als hij geen testament heeft gemaakt, is hij met mij nog niet klaar.

CELINE Laat ik nou altijd gedacht hebben dat ik problemen heb. Nou ja, laten we maar met de voorbereidingen beginnen. Om te beginnen zetten we dertien kaarsen in een kring op de tafel.

EVA Mogen het ook waxinelichtjes zijn?

CELINE Geen probleem. Dan zeven kaarsen of waxinelichtjes op de schoorsteenmantel. **(Eva zet waxinelichtjes neer en steekt deze samen met Celine aan)**

EVA Die lichtjes markeren de landingsbaan om het zo maar eens uit te drukken.

CELINE Zoiets ja.

EVA Ik hoop dat hij tijdens de landing zijn achterwerk verbrandt.

CELINE Eva!

EVA Ik dacht even hardop.

CELINE Het probleem is dat we met vier personen om de tafel moeten zitten, anders is de magische kring niet gesloten.

EVA Met Debby erbij zijn we met ons drieën.

CELINE Dan kunnen we het vergeten.

EVA Dat geloof ik niet. Zoals ik Thomas ken, valt een persoon meer of minder aan tafel hem niet op.

CELINE Nee, met drie personen werkt het echt niet.

EVA Goed, dan ga ik op zoek naar een vierde persoon.

CELINE Mooi, dan ga ik me omkleden voor de séance. **(Pakt haar tas)**

EVA Heb je die goocheltas altijd bij je?

CELINE Ja, je weet maar nooit wanneer er een beroep op je wordt gedaan. **(Gaat naar de slaapkamer)**

EVA Hoe ga ik dit aanpakken? Ik kan toch moeilijk bij de buurman aanbellen en vragen of hij even mee wil doen om een geest op te roepen. Die belt

meteen een psychiater. **(Er wordt gebeld)** Nou, wie weet staat de vierde kandidaat nu voor de deur. **(Eva gaat af. Achter het toneel. Enthousiast)** Meneer Botman, wat fijn dat u er bent.

WOUTER **(Achter het toneel)** Ik hoop niet dat ik ongelegen kom.

EVA **(Achter het toneel)** Integendeel meneer Botman, integendeel. Kom verder. **(Eva en Wouter komen op)**

WOUTER **(Houdt krampachtig zijn aktetas voor zijn borst geklemd)** Ik kom echt niet ongelegen?

EVA Nee, beslist niet. U komt zo gezegd als geroepen.

WOUTER Daar ben ik werkelijk blij om mevrouw eh... ja... mevrouw Hartman, werkelijk heel blij.

EVA Laat dat mevrouw maar weg, zeg maar gewoon Eva.

WOUTER Waarom?

EVA Omdat ik zo heet.

WOUTER **(Lacht schaapachtig)** Ach ja... natuurlijk.

EVA Vertel, wat kan ik voor u doen?

WOUTER Wouter.

EVA Pardon?

WOUTER Ik heet Wouter, Wouter Botman.

EVA Mooi zo. Nou, wat kan ik voor je doen Wouter?

WOUTER Ik ben gekomen om u eh... om jou te zeggen dat je altijd op mijn hulp kunt rekenen, dag en nacht.

EVA Dat is bijzonder lief Wouter en ik wil meteen maar van je aanbod gebruik maken.

WOUTER Natuurlijk.

EVA Er ontbreekt een vierde persoon.

WOUTER Het spijt me, ik kan niet klaverjassen.

EVA Ik ook niet.

WOUTER Maar omdat je het over een vierde persoon had dacht ik...

EVA **(Onderbreekt Wouter)** Ga eerst even zitten als je wilt.

WOUTER Heel graag. **(Zet de aktetas op zijn schoot en houdt hem met beide handen vast)**

EVA **(Roept)** Debby, wil je even komen?

DEBBY **(Achter het toneel)** Als het perse moet.

EVA Ja, dat moet. **(Klopt aan de slaapkamerdeur)** Celine, wij zijn zover.

CELINE **(Achter het toneel)** Ik kom zo.

DEBBY **(Komt op)** Daar ben ik. **(Ziet de waxinelichtjes)** Wat is hier aan de hand? Het is toch nog geen kerstmis?

EVA Ga zitten en hou even je mond. **(Debby gaat zitten. Eva tempert het licht)**

WOUTER **(Staat op en maakt een kleine buiging)** Mag ik me even voorstellen? Mijn naam is Wouter, Wouter Botman.

DEBBY Ik ben Debby.

WOUTER Dat verheugt mij zeer.

DEBBY **(Tegen Eva, met het oog op Wouter)** Waar heb je die gevangen?

EVA Wouter is procuratiehouder bij de firma van Tho... verrek, ik krijg het niet uit m'n strot. Procuratiehouder bij de firma dus.

DEBBY **(Bekijkt Wouter)** Arme firma.

CELINE **(Komt uit de slaapkamer. Ze draagt een lang gewaad, met veel kettingen en allerlei sieraden. Spreekt op mysterieuze toon)** Hier ben ik.

DEBBY Als de wereld een gekkenhuis is, dan is hier de meeting point.

EVA Wouter, mag ik je madame Celine voorstellen?

WOUTER **(Staat op en maakt lichte buiging)** Aangenaam. Wouter, Wouter Botman.

EVA Madame Celine is helderziende, waarzegster en medium.

WOUTER Kijk eens aan, kijk eens aan.

CELINE Ik stel voordat we met de spiritistische séance gaan beginnen.
WOUTER Met de wat?
EVA De séance, we gaan geesten oproepen.
WOUTER Moet dat?
DEBBY **(Tegen Wouter)** Geen paniek. Haar lukt nooit iets. Daarbij praat ze zo onduidelijk dat de geesten haar sowieso niet verstaan.

WOUTER Ik hoop dat u gelijk heeft.
CELINE Laat ons om de tafel zitten. **(Iedereen gaat zitten)** Laat ons beginnen.
DEBBY Ja, laat ons dat.
EVA Debby!
DEBBY Kan ze niet normaal praten?
CELINE Stilte graag.
DEBBY **(Staat op)** Ik pak mijn mobieltje, dat werkt sneller dan wanneer zij het op haar manier doet.

EVA Ga zitten.
DEBBY **(Gaat weer zitten)** Dan niet.
CELINE Houdt elkanders handen vast zodat de magische kring gesloten wordt.
DEBBY **(Tegen Wouter)** Gatverdamme, wat heb je klamme handen.
WOUTER Dat komt door de opwinding. **(Wil een heel verhaal beginnen)** Kijk als ik mij...

CELINE **(Onderbreekt wouter)** Kunnen we verder?
WOUTER Ja hoor, geen probleem.
CELINE **(Heeft haar ogen gesloten. Geheimzinnig)** Wij zijn hier bijeen om contact te maken met de geestenwereld... Bent u daar?... Hoort u mij?

DEBBY Ik denk dat ze even afwezig zijn.
EVA Stil!
CELINE Geef ons een teken.
WOUTER Ik word helemaal niet lekker.
CELINE Geest uit de andere wereld... meld je alsjeblieft...
WOUTER Zo draaierig.
CELINE Geef ons een teken. **(Onder de schoorsteenmantel komt rook tevoorschijn en Thomas kruipt, gekleed in een wit gewaad, uit de open haard. Hij is behoorlijk bleek)**
EVA **(Springt overeind. Ontzet)** Thomas!
THOMAS Fijn om je weer te zien schat.

DOEK